2326

BIBLIOTECA DE «LO TEATRO REGIONAL». *Obra n.° 140*

LO COMTE DE SANT VICENS

Humorada caballeresca
en un acte y en vers

ORIGINAL DE

Agustí Causadias Carné

Estrenada la nit del 16 Janer 1897, en lo teatro Lope de Vega

Preu: UNA pesseta

BARCELONA
BIBLIOTECA DE «LO TEATRO REGIONAL»
Ronda Sant Pere, 19 y 21, 1.er, 1.a
Juny de 1899

18

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

http://archive.org/details/locomtedesvicens11318caus

Lo Comte de Sant Vicens

Tipografia Moderna, Aribau, 60.—Barcelona.

LO COMTE DE S. VICENS

Humorada caballeresca en un acte y en vers

ORIGINAL DE

AGUSTI CAUSADIAS CARNÉ

Estrenada la nit del 16 de Janer de 1897, en lo Teatro Lope de Vega.

BARCELONA
BIBLIOTECA DE «LO TEATRO REGIONAL»
Ronda Sant Pere, 19 y 21, 1.er, 1.a
Juny de 1899

REPARTIMENT

PERSONATGES	ACTORS
LAYETA, 25 anys.	Srta. Muntals
D. JUAN DE ESTEURE, 55 anys.. .	Sr. Tomás
COMTE DE LA ROCA, 40 anys. . .	» Bernadó
MASSIP, 30 anys.	» Izquierdo
REALP, 30 anys.	» Amores
MANESCAL, 50 anys.	» Villa

L' acció se suposa en lo castell que ha existit al cim de la montanya de Sant Vicens de Burriach, sobre 'l poble d' Argentona y durant lo fort del regnat del feudalisme.

Dreta y esquerra: la del públich.

La propietat d' aquesta obra perteneix á son autor.

Queda fet lo dipósit qu' exigeix la lley.

La galería dramática de D. Joan Molas y Casas, situada en lo carrer del Hospital, número 14, 2.°, es la única encarregada del cobro de drets.

ACTE UNICH

La escena representa una sala del castell; á la dreta una porta qu' estará oberta y en segón terme 'l trono del senyor format de tres ó quatre esglahóns, á dalt dugas cadiras propias, á baix algúns tamburets y per las pareds alguna que altre arma.

A la esquerra, en primer lloch, un bon finestral, després en segón terme una porta que també estará sempre oberta y ab fondo; en los dos ánguls hi haurán dugas entradas, procurant no descuidarse de qu' entre l' espay format per aqueixas s' hi destaqui alguna corresponent armadura.

Al mateix temps, deu advertirse que tot personatge que 's presenti á escena tindrá que ferho sempre per la porta del fondo esquerra, exceptuant aquells cassos en que ja s' indiqui la seva sortida.

ESCENA PRIMERA

MASSIP y REALP, empunyant la llansa de reglament

MASSIP ¡Ja ho veyéu, Realp, ja ho veyéu!
Si aixó va marxant aixís,
ja cal que deixém el pis
á quí 's presenti.

REALP ¡Redéu!...
Pro, ¿voléu dir que...?

MASSIP Ja ho crech!:
que si aqueix compte 's presenta,
ja li podém fer la cuenta
y tocá' 'l dos d' aquí en sech.

609027

REALP Y donchs: ¿cóm ho arreglarém?
¿No os sembla á vos...?
MASSIP Aixó 's calla;
ab ell no hi val la batalla,
ni que fem ni que desfém.
Després: ja podéu contar
que quan lo nostre senyor
no s' ha vist ab prou valor
per' poguershi barallar,
es que aquí hi ha alguna cosa:
es qu' ell hi veu, sí, qu' hi veu
un perill gros.
REALP ¡Viva Deu!
¡quina sort més capritxosa!
(*Pensatiu.*) Pro ¿y si tal volta probessim
el modo de fer...?
MASSIP Ca! nó!
No os emboliquéu. (*Ab importancia.*)
REALP Quí?: ¿jo?...
MASSIP No fos cas que l' esguerressim.
REALP Nó! Si jo vull dir...
MASSIP Ya, ya:
si ja os comprench la pensada!
Vos voléu dir, tal vegada,
probá' algún joch; intentá'
defensarse...
REALP Aixó mateix.
Y cridá' á tots els vassalls
y armarlos.
MASSIP Uy! ¡quins trevalls!
Inútil: massa mareig!
REALP Y un cop á dalt de la torra
colocats, sense reparo,
á aquell que fugi, disparo;
y 'l captiu á la masmorra.
Y si entre 'ls morts y ferits
surt el Comte de la Roca,
ja ho veyéu: 'llavors, ens toca
la victoria en tots sentits.
MASSIP Vaja, sí:... bufá' y fe' ampollas.
REALP Que nó?
MASSIP Home: no diguéu tal
tonteria; perque 'l mal
es tenir de lluytá' ab collas
tan d' «empuje». Vos sabéu

que 'l «socio» té molta gent
y que, desgraciadament,
si volgués ell... ¡com hi ha neu!
ens deixava...!

REALP Donchs á mí,
ves!: me sembla que si 'l Comte
probés de fe' 'l que dich, prompte
guanyaríam... Oh, sí!...

MASSIP Sí:
guanyaríam... ó perdríam;
qu' es igual.

REALP Nó qu' es igual;
guanyaríam. (*Insistint.*)

MASSIP ¡Carcamal!

REALP Sí, senyor, que guanyaríam. (*Mes.*)

MASSIP Bé; doncas... l' habéu guanyada.

REALP Oh, es que sí!

MASSIP Pro... escoltéu, home,
escoltéu.

REALP No ho dich de broma!

MASSIP Pro... escoltéu, d' una vegada. (*Picat.*)

REALP Diguéu.

MASSIP Tot aixó que vos
m' acabéu de referí'
de que: si faríaho, si
deixaríaho de fer, os
tinch de manifestar que
podéu ben créurer desd' ara
que 'l senyor té vista clara
y que ha vist com vos tant bé.
Mes si es qu' ell ab son talent
no ha pensat d' eixa manera,
aixó proba de qu' espera
trobá' un medi més prudent.

REALP Y creyéu...?

MASSIP Per tots cantóns
un gran éxit, si es que fa...

REALP Doncas jo opino... (*Tornant á insistir.*)

MASSIP Bah, bah,
bah!: deixeuvos d' opinións;
que ab vassalls com ell ha pres
y armas de la seva talla,
no es possible cap batallá
ni intentarhi res per res.
L' únich remey que 's pot fe'

es que: segóns tal com quedi,
arreglarho...

REALP Y ¿cóm?

MASSIP Per medi
d' un arreglo.

REALP També bé.
Y sabéu vos...?

MASSIP Seré franch:
per mí, per la «daplomacia».

REALP Je! je! je!

MASSIP No os fassi gracia.
La qüestió es no haberhi sanch.
¿No os ho sembla?

REALP Teníu rahó!
Al últim m' heu convensut.

MASSIP Doncas, xitón.
(Veus del quarto esquerra.)

REALP ¿Qué hi ha hagut?

MASSIP Muixoni; que ve 'l senyó'.

ESCENA II

MATEIXOS; LAYETA y D. JOAN del indicat quarto. L'últim estará sumament decaygut y anirá apoyat en brassos de la seva filla. Surten á poch á poch.

LAYETA ¡No, pare... per favor: ánimo!
No será res!...

D. JOAN ¡Ay, Deu meu!

LAYETA D' això... Massip.

MASSIP Gran senyora.

LAYETA El bufón ¿ahont es?

MASSIP Ne ho sé.
Deu ser abaix.

LAYETA Donchs digueuli
que puji inmediatament.
(Massip se 'n va pe 'l fondo á la dreta.)

ESCENA III

LAYETA, REALP y D. JOAN

LAYETA Vos, Realp.
REALP Senyora.
LAYETA Depressa
donéume un dels tamborets
qu' hi han al costat del trono.
REALP Desseguit.

(Y en efecte, Realp deixa la llansa per terra y agafa un tamboret, mes ab tal catxassa, que s' entretent à inspeccionarlos, sent aixó la causa de que may se decideixi.)

D. JOAN ¡Ay, quin torment!
LAYETA No tinguéu por, home.
D. JOAN ¡Ay, filla
meva!
REALP ¿Que voléu aquest?
LAYETA Qualsevol.
REALP O be aquest altre.
LAYETA Qualsevol, apa, corrents.
¡Pare meu! (*Ab carinyo.*)
D. JOAN ¡Avuy jo 'm moro!

(Es inútil dir que desd' are D. Joan suspirará molt fort á mida qu' enrahoni, hasta 'ls moments del deliri.)

LAYETA ¡No diguéu aixó, per Deu!
no parléu de tal manera;
que de mal no 'n teníu gens,
puig si mostressiu mes calma,
tot aixó no fora res.
D. JOAN ¡Ay, Layeta, pobre Laya!
LAYETA (*A Realp.*) ¿Y aquest ditxós tamboret
encare no?...
REALP Es que miraba...

ESCENA IV

Mateixos y MASSIP, per la dreta

MASSIP Senyora.
LAYETA ¿Qué hi há? ¡Ja ve?

MASSIP No, senyora.
LAYETA ¿Y donchs?
MASSIP No pot:
li es impossible talment.
LAYETA Espliquevos. (*Nerviosa.*)
MASSIP (*Ab cert misteri*). Fa... una feyna
que cap mes d' altre... sols ell...
LAYETA Vamos, brillo.
MASSIP Qu' ab la Sisca
rentan la roba al safreix.
D. JOAN ¡Que ja 'm canso, filla meva!
LAYETA ¡Dimoni d' en Realp!
REALP Oh... es que...
LAYETA Ah!: si vinch aquí os estobo.
Massip, deume un tamboret,
depressa.
MASSIP Prompte, Comtesa.
LAYETA (*A D. Joan.*) Ara, ara, ja ve al moment.
REALP Pro ¿qué féu? (*Destorbant á Massip.*)
MASSIP Que 'l necessita.
REALP ¿No veyéu qu' es coix aquest?
MASSIP Donchs un altre.
REALP Bueno un altre.
MASSIP Aquell d' allá.
REALP No...
LAYETA (*Cridant y picant de peus.*) ¡Per Deu!
¿acabéu d' una vegada?

(Massip agafa 'l primer tamboret que li vé á la má y l' entrega á Layeta. Aquesta li pren ab rabia.)

MASSIP Teniu, senyora.
LAYETA Corrents;
donéume això, tarambanas.

(Massip y Realp, apart, avergonyits, quedan mirantse. Layeta 'l coloca al mitj y fá seurer al seu pare.)

Senteuvos, pare, sentéus.
REALP ¿Eh? ¿Qu' os sembla?
MASSIP Sí, ¿y á vos?
REALP A vos, á vos.
MASSIP ¡Cá, barret!
no ho ha dit per mí.
REALP ¿Romansos?...
MASSIP Be, per tots dos.
REALP Ah, aixís bé.
D. JOAN ¡Ay, filla! (*Plorant y abrassantla.*)
LAYETA ¿Qué teniu? ¡y ara?

¿qué es aixó? ¡aquest llanto qué es!
¡perqué ploréu d' aquest modo!
digueume, perqué ploréu?

D. JOAN ¡Si tú ho sabías?

LAYETA ¿Qué passa?
Desteuvos de tals secrets;
que si 'l mal es de plorallas,
també com vos ploraré.

D. JOAN ¡Lo del Comte de la Roca!

LAYETA ¡Lo del Comte!

D. JOAN ¡Sí, d' aquell!
¡del qu' ha volgut desafiarme
sense com vá ni com vé!
¡Del que jo estant aquí dintre,
cuydantme tant sols dels meus,
m' ha dirigit un missatje
volentme matar!

LAYETA ¡Oh, Deu!

D. JOAN ¡Filla!

LAYETA ¡Pare! (*S' abrassan mes fort.*)

(Massip y Realp qu' han vist tot aquest desespero, quedan contemplantse ab ensimismament.)

MASSIP Realp.

REALP Massip,
aixó marxa mal.

MASSIP Ja ho crech;
¿y si venen y 'ns degollan?. .

REALP Calléu, que m' agafa fret.

(Al acabarse aquest últim vers, D. Joan mes rápit qu' una centella 's posa dret ab la mirada ficsa á la part superior del públich y gesticulant d' una manera extraordinaria. Representa ab el desvari que veu la figura del Comte.)

D. JOAN ¡Míratel!... ¡Ell!... ¡Ja s' acosta!...

LAYETA ¡Pare! ¡Pare! (*Tapantli la boca.*)

D. JOAN ¡Sí!... ¡Ja 'l veig!...

LAYETA ¡Per favor!...

D. JOAN ¡No! (*A la sombra imaginada.*)

REALP (*A Massip. Espantats.*) ¡Desvaría!

D. JOAN ¡Lladre!... ¡Assessino!... ¡Juheu!...
¡Ay!... ¡Ja soch mort!

(Al dir aquest ¡ay! se planta la má sobre 'l cor y al exhalar ¡ja soch mort! lo mateix qu' un cadavre 's deixa caure en el assiento.)

LAYETA (*Desgarrador.*) ¡Mare meva!
¡Verge Santa del Remey!

(Inmediatament á D. Joan li ve una basca ó lo que 's vulgui, y se deprén als brassos de la seva filla. Aquesta simultáneament l aixeca y exclama:

¡Socorro!... ¡aussili!... ¡socorro!...
Realp... Massip, veniu corrents...
ajudeume... no tinch forsas...

(Los dos hi acudeixen. Massip l' agafa pe 'l seu comte.)

MASSIP Deixeho per mí.
REALP (*Interposantshi.*) No podréu.
MASSIP Sí, home, sí.
REALP ¡Que pesa molt!
MASSIP No importa, tot ho farém.

(Durant aquesta escena, Layeta estará moments apart y moments al costat de son pare. Això depent de l' actriu.)

LAYETA ¡Reyna santa, quin deliri!
MASSIP Deume la má.

(Realp li dona y li fan passar las dugas mans per l' esquena.)

Això mateix;
vinga l' altre.

(Li dona també l' altre, y un cop agafadas las hi posan á sota mateix de las cuixas.)

Molt bé: entesos.
Are senyora, diguéu
ahont tením que portarlo.
LAYETA ¡A la cambra! (*Senyalant lo quarto dreta.*)
MASSIP Bueno, entés.
¿Estéu apunt?
REALP (*Atribulantse.*) Desseguida.
MASSIP ¿Are?
REALP No encare... un moment.
LAYETA ¡Sobretot no 'l deixéu cáurer!
MASSIP A la una... á las dos...
REALP Ep! ep!
poch á poch, que la má 'm sua.
MASSIP Apretéu fort.
REALP Oh! calléu,
si os dona la gana.
LAYETA ¡Brillo,
Realp; que 'l pobre s' encongeix!
REALP Ara estich.
MASSIP Donças, arriba.

(Pegan estrabada y aixecan en pes á D. Joan. Se dirigeixen al quarto de la dreta, mes avants d' arrivarhi, á Realp comensan á escapárseli las mans.)

REALP ¡Ay, ay, ay, ay!...

MASSIP ¡Qu' habéu fet!
REALP ¡Que m' escapa!
LAYETA ¡Malvinatje!
MASSIP Apretéu fort, aguantéu...
REALP ¡Si no puch!...

(Esbufegant de mala manera hi arrivan al dintell. No obstant, en Realp intenta fer l' últim esfors, l' esfors suprém; pro es inútil: els cau D. Joan de cul per terra.)

LAYETA (*Descabellantse.*) ¡Oh, Sant Antoni!

(Y refentse de sopte, llensa á Massip y Realp del seu devant. Recull al Comte, l' aixeca y desapareix per l' indicat quarto, no sens avants dirigirtlos aquestos insults.

Pocas soltas, ruchs, beneyts,
de forsuts com sou vosaltres...
MA. Y RE. Senyora... (*En senyal de sumissió*).
LRYETA ¡Arri allá, á passeig!

ESCENA V

MASSIP y REALP. (Després d' una pausa.)

REALP ¡Noy, cóm se carrega als homes!
MASSIP Per culpa vostra.
REALP ¡Está clar!
MASSIP Y sense qu' os pugui ofendrer,
¡vaja una planxa mes gran!
REALP Pro ¿no veyéu que 'm lliscaban?
MASSIP ¡Ay de nosaltres si sab
que l' hem tirat de costellas!
Ja no 'ns valdrá pas plorar.
REALP Donchs ¿qué voléu que fes jo?
MASSIP Estrenyer fort y endevant.
REALP ¿Que no ho feya, per ventura?
MASSIP Be, vamos: deixemho estar;
perque vos...
REALP (*Picat de l' honor.*) ¿Qué hi ha que dir?
¿ja 'm toquéu la dignitat?
Massip, Massip: no vull bromas!
MASSIP Realp, Realp, no busquén fe 'ls galls;
no olvidéu que porto llansa.
REALP No olvidéu que soch en Realp.
(Tot aixó 's dirá cridant. Com mes anirá, mes.)
MASSIP Recordéus que soch molt fiero.

REALP Creyeume que so altre tant.
MASSIP Procuréu que no os enforqui.
REALP Miréu qu' os vaig á empalar.
MASSIP ¡Realp!... ¡Realp!... (*Moviments de cap.*)
REALP ¡Massip!... ¡Massip!...

ESCENA VI

Dits y LAYETA (que surt del quarto de la dreta. Els dos al veurerla quedan assombrats.)

LAYETA (*Ab las mans à las caderas.*) ¡Bravo!
¡Molt bé!... ¡Vaja quins vassalls!
¿No 'n teníu prou de qu' al Comte
á terra l' haguéu tirat,
qu'ara aquí, com pescateras,
volguérvosho disputar?
Ja veuréu donchs com ho arreglo.
Massip.
MASSIP Senyora.
LRYETA Al instant,
mes rápit qu' una centella,
anéu á cal menescal.
Digeuli que vingui prompte,
que no s' entretingui pas,
perque convé que 's presenti
pe 'l pare, ¿entesos?
MASSIP Ja, ja.
LAYETA Donchs amunt.

(Massip que se 'n vá pe 'l fondo á la dreta passa pe 'l devant d' en Realp dihentli ab veu baixa y de forma que la Comtesa no ho senti.)

MASSIP ¡Ja tením sort!

(Realp no podent constestarli, se contenta en ferli ganyotas, que 's vist per ella.)

LAYETA ¿Eh, ¿qué feyau?... No m' ha estat
possible be 'l descubriros;
¿qu' eran ganyotas?
REALP Jamay.
LAYETA ¡Miréu, solfa, més que solfa!...
¡si os hi arrivo á trovar!...
En fí, vos aquí quedeuvos,
y si hi ha algún particular

me trovaréu á la cambra
cuydant del pobre malalt.

(Va per anar-en pe 'l lloch qu' haurá sortit y al ser á la porta diu ab molta gravetat.)

¡Y ojo ab escándols!

REALP Senyora
no 's donguéu pó': 's cumplirá.

LAYETA Si 'm feu torna' vení' aquí...
¡titella!... ¡més que babau!

ESCENA VII

REALP, (enfadat.)

¡Titella!... Ves en que 'm semblo
jo: ab un titella; ¡ay carat!
¿En que 'm semblo?... ¡Viva Deu!
¡que ja se m' está acabant!
y 'l día que menos pensin
prou faré algún disbarat.

(En aquest precís moment, passant sense advertirho per devant del finestral que s' aixeca á l' esquerra, 's queda completament emocionat per l' espectacle que figura 's presenta á la seva vista. Ademés se sentirán l' eco d' algún corn y varias veus, qu' anirán aumentant, en tant que Realp enrahoni y que no deurán desapareixer fins á principis de la primera escena.)

¡Oh, qué veig! ¡que hi ha allá fora!
¡quant de burgit! ¡quants caballs!
¡y venen per Argentona!
¡y pujan tots ben armats!..,
¡y s' acostan... més encare!...
¡molt mes!... ¡ay, ay, ay, ay, ay!
(*Cridantla.*) Comtesa, brillo, Comtesa...
¡depressa!...

ESCENA VIII

Dit y LAYETA, que surt ab sobressalt.

LAYETA ¿Qué vols? ¿qué hi há?
altre vegada?... ¿que passa?
REALP Miréu, la gent aquí baix.
LAYETA ¿Quina gent?
(Y ab pressentiment de mala novetat se posa al frente del finestral y esclama horroritsada.)
¡Ah, Santa Tecla!
REALP ¿Qué os he dit?
LAYETA ¡Válgam Sant Pau!
Ves: munta prompte á la torre
y avisa á tots los vassalls.
REALP ¡Senyora!... (*Tremolant.*)
LAYETA No t' entretinguis.
REALP Oh, es que tinch pó'...
LAYETA Alsa, cap dalt.
REALP Oh, es... que...
LAYETA ¿No sents lo que 't mano?
Desseguit.
(Ab imperi. Li senyala 'l fondo á la dreta.)
Cuyta, ¿qué fas?
REALP ¡Ay, tinch por!
LAYETA Si vinch t' escanyo!
(Realp no gosa à mourers d' allí)
¿no vols créurer? (*Empaytantlo.*)
REALP Sí... ja hi vaig,...

ESCENA IX

LAYETA

¡Deu meu! ¡Deu meu, aquell pillo!
¡aquell pillo!... si... ell será!
¡ell ab totas las mesnadas!
¡ab las llansas empunyant!
¡Vindrá declararnos guerra!

¡potser que 'ns vulga matar!...
¡ja 'ls tenim tots á las portas!...
¡pare, ja vinch! (*Fuig corrents.*)

ESCENA X

REALP, esferehit qu' ab tot s' entrebanca

¡Quin espant!...
¡no puch!... ¡quins dolors de ventre!...
¡son ja aquí, ja han arribat!
pro... ¿y la senyora?... ¡senyora!...
¡ay, ay, ay, ay, ay, ay, ay!

ESCENA XI

Dit y LO COMTE DE LA ROCA, que 's presenta á las últimas paraulas de 'n Realp. Vesteix lo Comte 'l propi traje de guerrero, pro en conjunt, ridícul y exagerat. Portará cenyit á la cintura una espasa grossa per demés y al mateix temps, es imprescindible que sigui un tipo molt presuntuós y de mala sombra.)

COMTE Deu vos guard.
REALP Deu vos ajut.
COMTE ¿Viu aquí D. Joan d' Esteure?
REALP Sí, senyor; ¿que l' heu de veure'.
COMTE Per xo he vingut.
REALP Ben vingut.
Mes ¿quí sou?, si¡'s pot sabé'.
COMTE ¿Jo? Lo Comte de la Roca.
REALP Lo Comte de... (¡ay, quina coca!)
bueno, donchs, l' avisaré.
Prenéu assiento un moment
mentres jo vaig pe 'l recado.
¡Ay, qu' es poch del meu agrado!
¡que me 'l miro malament!

(Aquestas dos ratllas son apart. Desapareix pe 'l quarto de la dreta.)

COMTE Sentemnos. Donças, sí, sí,

es precís molt bé portarnos
y al mateix temps vindicarnos
ab bon tacto y ab bon fi.
Jo, ja 'm penso que 'l senyó',
lo duenyo d' aquest castell,
haurá sofert un tropell
al llegirme l' intenció.
Pro ¿qué hi farém, si ja está?
¿qué hi farém si no hi ha cura?
Res: posarse á l' aventura
y á veurer si es que voldrá
perdonarme. (*S' aixeca al veurel venir*).
Oh, ja es aqui.

ESCENA XII

Dit, D. JOAN, LAYETA y REALP. (D. Joan va apoyat en brassos dels dos últims. Tindrá la veu débil y anirá sumament decaygut.)

COMTE Senyor. (*Saludant ab exageració.*)
D. JOAN ¡Ah, sou vos!
COMTE Soch jo.
D. JOAN ¡Donchs, dispenssume, senyó'?
si 'm trovén qu' estich aixi'.
LAYETA ¡Sí, dispenseulo!. (*Sempre implorant.*)
COMTE Senyora,
no comprench per quin motiu...
LAYETA ¡Sí, pobre, es més mort que viu!
COMTE Pro senyora... (¡Quina 'n fora
qu' aixó!..)
LAYETA ¡Per Deu, perdoneulo!
ficseuse en lo seu estat!
¡mieéulo que demacrat!
¡mireulo, senyor, mireulo!
COMTE Pero senyora ¿qu' os passa?
LAYETA ¡Per favor!...
COMTE Basta, prou bromas;
¿qu' os penséu que 'm menjo als homes?
Vaja: obreu ab mes catxassa.
Si 'l Comte de Sant Vicéns
tem de mi una malifeta,
no ho cregui.

D. JOAN (*Suspirant ab alegría.*) ¿No sens Layeta?
COMTE Jo porto molts bons intents.
Y sinó, doneume 'l bras.
(L' allarga á D. Joan y tots retrocedeixen.)
¿Teníu por?
D. JOAN Nó... nó... al contrari.
COMTE Bah, siguéu més temerari;
donéume 'l bras.
LAYETA (¡Cá, qu' es cas!)
D. JOAN Y... ¿per qué?
COMTE Prompte ho sabréu.
(D. Joan ab mes temor qu' altre cosa li dona 'l bras, y 'l Comte l' acompanya per ferlo pujar dalt del trono.)
REALP (¡Que m' agrada poch aixó!)
LAYETA ¡Sobre tot!... (*Al Comte, suplicant.*)
COMTE No tinguéu pó'.
LAYETA ¡Molt de cuydado!...
COMTE (*A D. Joan.*) Pujéu:
alsa, valent... apa... aixís...
ánimo...
REALP (¡Pro que veig are!)
LAYETA (¡Que's torna boig... ¡ay, la mare!)
D. JOAN Mil gracias.
COMTE Nó: no es precís.
(Ja assentat D. Joan, lo Comte baixa ab majestad, y encarantse ab la Layeta, li senyala l' assiento del costat mateix de son pare.)
Are, vos, allá.
LAYETA ¿Cóm?
COMTE ¡Ayre!
LAYETA ¿Que m' assenti?... Bah: endevant.
(Puja 'l trono y ocupa la cadira que queda. Inmediatament lo Comte 's dirigeix á Realp indicantli una de las entradas.)
COMNE Y vos, allí, vigilant.
D. JOAN Noya, 'm sembla molt xerrayre
aquest tipo ja fa rato.
REALP (Jo no entench lo qu' aixó indica.)
D. JOAN ¿Vols dir?
LAYETA Per mí significa
que 'ns deu volguer fe 'l retrato.
COMTE Are, donchs, don Joan d' Esteure,
dispenséu que m' agonolli,
y deixéu que desembrolli
lo que 'm convé fervos veure.'
D. JOAN Nó: no ho permeto; ¿qu' heu fet?

no hos poséu de jonollóns,
qu' aixó fá cullir codonys;
si acás, coloqueuvos dret.

COMTE Donchs, senyor: D' ahir mitj día
hasta 'l vespre ans de sopar,
al preténdrer descansar
lo que 'l meu cos requería;
vaig tení' un somni tan gran,
de passió tant atrevida,
que no recordo en la vida
un cas com aquell semblant.
Somiaba escenas molt tristas,
veya per tot sombras negras,
cosas molt raras y alegres
y altres visións ja may vistas.
Criaturas que 's mossegavan,
homes y donas matantse,
soldats ab soldats venjantse
y gossos que s' ofegavan.
Veya 'l cel y veya 'l mar
d' un color de sanch y fetje.

D. JOAN Ja m' agrada. (*Interrompentlo.*)

COMTE ¡Quin heretje!

D. JOAN Be, si es de porch.

COMTE Ah, aixís, clar.
Veya 'l sol y las estrellas
confonentse á trotxe y motxe,
veya un carro matá á un cotxe
y un burro gros sense orellas.
Veya las altas montanyas
venintse totas á plá,
veya á una ninfa cantá'
y rentarse las llenganyas.
Y ho veya tot ab taleya
d' una forma tan ingrata,
que, si os tinch que parlá' en plata,
ni tampoch sé lo que veya.
Quan d' un moment impensat,
guiat per aquell somni horrible,
m' aixeco lo antes possible
per ferne algún disbarat.
Prench la pluma y pergamí,
faig lo que 'l cor m' enrahona
y pensant per la persona
á quí ho pognés dirigir,

se 'm presenta en pochs moments
la vostra gracia elevada
y dich: ¿sí? donchs nada, nada;
al Comte de Sant Vicéns.
Aquest bon senyor será
qui sufrirá 'l meu desvío,
á n' aquest lo desafío,
puig tinch sed de batallá'.
Crido á un vassall, li donch prompte
aquell missatje tant crach,
y li dich:—Ves á Burriach
y demanas per 'quest Comte.
Li entregas el pergamí,
te retiras sens demora...—
y quan tot just feya un' hora
ja 'l tornaba á teni' allí.
Mes llavors, ab certa calma,
y pensant com déu pensarse,
clarament va comprobarse
qu' alló era un fet de molta «alma.»
Y tant era així 'l meu fet,
y acció tan ignominiosa,
qu' he cregut una gran cosa
esplicarvos lo cas net.
Me poso 'l vestit de malla,
me vesteixo lá corassa,
me coloco 'l casco ab trassa
y me 'n pujo á la muralla.
Crido á la gent ab veu tosca,
los faig un avís ben fiero,
prench l' espasa... ¡y ni 'l guerrero
del de la mirada fosca'
Montat á dalt de caball
y al devant de las mesnadas
corrent com bojas bandadas
y saltant costas avall,
me 'n vinch rápit cap aquí
per veurhos y saludarvos,
com també per demanarvos
que 'm perdonéu ab bon fi.

D. JOAN ¡Qu' habéu dit! (*Aixecantse pare y filla.*)

COMTE Lo qu' heu sentit
del Comte qu' aquí s' humilla:
¡que 'm perdonéu! (*S' agonolla.*)

D. JOAN ¡No sents, filla!

LAYETA ¡Al últim n' haurém sortit!

(Això de D Joan y Layeta es dit ab grans alegrias y baixan rapits del trono pera 'l primer abrassarse ab lo Comte.)

REALP (¡Viva Deu! ¡qué será això!
¡qu' es lo que veig!)

COMTE ¡Abrasseume!

D. JOAN ¡Apretéu fort!

COMTE ¡Perdonéume!

D. JOAN ¡Oh sí, vos dono 'l perdó!

LAYETA ¡De ditxa ja no soch pobre!

COMTE ¡Quan vos estimo don Juan!

D, JOAN ¡Y jo á n' á vos quant y quant!
(¡Ay, quin pes m' ha tret de sobre!)

COMTE Donças, aixís, ¡voto á n' ell!
avisaré 'ls meus vassalls
y 'ls diré que sens trevalls
se 'n tornin cap al castell.

D. JOAN Justament: 'ls aviséu
que 's retirin sens tardansa
y; si es qu' á vos no hos recansa,
á sopá aquí os quedaréu.

(Es necessari qu' aquest últim vers lo Comte s' hagi colocat devant del finestral. Se posará 'ls dits á la boca y fará un xiulet en senyal de que crida á algú.)

COMTE Ep, tigrat: vesten al punt
al castell ab las mesmadás;
que demá, á las nou tocadas,
tornaré; ¿ho sents?... donchs, amunt.
Bueno; ja están avisats.

D. JOAN Bravo, home, sou un gran home.
¿Os quedaréu?

COMTE Si no es broma...

D. JOAN Ca, no: soparém plegats.
Tindrém las nostres cosetas
y riurém molt més encare;
¿qué fas per sopá? (*A Layeta*)

LAYETA Avuy, pare,
couré llomillo ab monjetas.

D. JOAN ¿Os agrada?

COMTE (*Ab satisfaccio.* Sí, las cosas
gustosas sempre m' agradan;
sols las monjetas m' enfadan...

D. JOAN Ah, ja, perque son flatosas.

COMTE Puig si algún cop es que 'n vull
y 'n menjo avants d' aná 'l llit,

creyéu que 'n tota la nit
no puch pas aclucar l' ull.

D. JOAN Eu fi: no os donguéu mals ratos,
que no vos succehirá ré';
havent sopat pendréu thé,
qu' aixó va molt be pe 'ls flatos.
(Y seguidament s' abrassan ó s' enqueixen)

COMTE Be; ¿y vos ja, os trovéu millor?

D. JOAN Sí... estaba algo indisposat
y sembla que m' ha passat;
y, á propósit: Realp.

REALP Senyor.

D. JOAN Arríbat, á la carrera
(sens que ningú t' entretingui)
á dí' 'n Massip que no vingui
ab l' «albeitar».

REALP Sense espera.
(Realp se 'n vá per l' esquerra.)

LAYETA Sí, y jo me 'n vaig allí fora
á arreglá, un xich lo sopá!
Senyor, toqueula.

COMTE (*Mirántsela enamoradís.*) Allá vá.

LAYETA M' alegro...

(Se donan una bona estreta de mans y se 'n va pe 'l quarto de la dreta.)

COMTE Gracias, senyora.

(Y tot cofoy li fá varios cumpliments hasta á desaparéixer. Precisa que resultin ridículs.)

D. JOAN També la meva filleta
estaba mitj espantada
devant la vostre jugada.

COMTE Oh, sí!: es una mala y feta
que fins de perdó careix;
y al fe' alló, comprench formal
que hi estat un animal.

D. JOAN (¡Ja es gran qué, qui s' ho coneix.!)
Mes no 'm busquéu may més lluytas
ni 'm donguéu mes sustos ja;
(*Bromejant.*) quan volguéu torná á somiá'
valdrá mes que somiéu truytas.

COMTE Be, vamos: no 'n parlém mes;
que 'l sentí' aixó m' encocorra.

D. JOAN Just, donchs, pujém á la torra
qu' os portaré als gallinés.
Os conduhiré á passejar

y al quarto dels escuts nobles,
luego os ensenyaré ls mobles
del dia que 'm vaig casar.
Veuréu lo meu armament
que 's compón tot d' or y plata,
y per fi l' escalinata
que dona al número cent.
¿Hi estéu conforme?

COMTE (*Anantsen cap al fondo.*) Hi estich.

D. JOAN Donchs passéu.

COMTE (*Cumplimentejant.*) Vos...

D. JOAN Vos, passéu.

(Y donantse 'l bras se 'n van per la dreta.)

COMTE Vejam aquest be de Deu.

D. JOAN Oh! y que tot ho tinch antich.

ESCENA XIII

MASPIP y REALP. (Surten ja discutint.)

MASSIP ¿Qué dihéu?

REALP De que s' entorni.

MASSIP ¿De debó?

REALP Tal com m' ho ha dit;
¿que voléu qu' hos hi acompanyi?

MASSIP ¡Real, cuydado, que ja estich
mol cansat d' aquestas bromas!

REALP Donças no ho duptéu, Massip.

MASSIP No es possible, no, ¡bolero!

REALP ¿Jo embustero?

MASSIP Sí, vos sí.

REALP ¿Jo embustero?

MASSIP ¡Poca llengua!
¡que no oos senti!

REALP ¿Jo? ¡ay jo 't flich!
si 'm tornéu...

MASSIP Callèu, vos mano;
ó, sinó, os obro 'l magi.

REALP Toqueume.

(Fent lq valent. Massip va pujant la veu y acostantshi. Realp se va apartant; pro sempre responent ab perfidia.)

MASSIP ¿Que os toqui?

REALP Au, maco;
alsa: pegueume aixerit.
MASSIP ¡Que casi sembla mentida!
¡qu' aixó ja no 's pot suïrir!
REALP Vaja, valent...
MASSIP ¡Que m' apuro!
REALP Apa, home... apa, decidius.
MASSIP ¡Realp!...

ESCENA XIV

Dits y D. JOAN, (de la dreta ab molta oportunitat.)

D. JOAN ¿Qu' es aixó, aquets escándols?
¿qu' es? ¿que hi há? ¿qué passa aquí?
MASSIP Aquest...
REALP Aquest que m' insulta.
MASSIP Que no, en Realp...
D. JOAN ¿Ja estém aixi'?
¿ahont son los espolsadors?
MASSIP Es que, senyor...
D. JOAN Sí, sí, sí.
(Massip ab rabia, amenassa á Realp ab la llansa.)
REALP ¿Veyéu?: are m' amenassa...
D. JOAN Espereuvos, que ja vinch.
MASSIP Senyor, en Realp... (*Al pas de D. Joan.*)
REALP Ay, no: mentida...
D. JOAN ¿Cóm? ¿qu' has dit, desvergonyit?
¿mentida?... ¿Que no sabs tú,
qu' aixó mentida no 's diu?
REALP Es que jo...
D. JOAN Sí, á la carrera.
REALP Esplicaba á ne 'n Massip
que fes retirá' á l' «albeitar»
perque vos...
D. JOAN Bah, no dormím.
REALP Perque vos ja bé os trovabau.
D. JOAN (*A Massip.*) ¿Y qué? ¿ja es cap á Dos-Rius?
MASSIP Senyor... (*Humillantse.*)
D. JOAN ¡Cóm! ¿que potser puja?
MASSIP Sí, senyor...
D. JOAN ¿De veras?
MASSIP Sí.

D. JOAN Y are ¿perqué 'l necessito?
¿perque l' haig de fer servir?
'hagués vingut quan era hora!...
ja se 'n pot entorná' al llit.

ESCENA XV

Dits y 'l MANESCAL, qu' apareix ab un bastó á l' espatlla ab lo qual hi portará enfiladas varias ferraduras. Tot seguit ho deixa en terra.)

MANES. ¡Salut!
D. JOAN (*Ab despreci.*) ¡Lo toca-timbals!
MANES. ¿Qué os passa? ¿Ja os poséu fiero?
D. JOAN Anéu allá romansero,
curandero d' animals.
MANES. ¡Psé!... os he curat á vos...
D. JOAN Vaja, alante, cap y pota;
¡sembla qu' estéu de xacota!
MANES. Be, es qu' heu d' enténdrer...
D. JOAN ¡Talós!
¿Aixís cumpliu 'l recado?
MANES. Si es que mes prompte no puch;
sangraba 'l ventre d' un ruch
qu' estaba molt de cuydado.
D. JOAN ¡Magnífich!, donchs diguéu, que
primé es lo burro que jo.
MANES. Classe per classe, aixó nó.
D. JOAN ¿Cómi? ¿qu' habéu dit?
MANES. No... res... re'...
D. JOAN Si 'm soltéu may mes així
un insùlt de tal manera,
com que ja res m' atempera,
juro fe'vos de butxí.

ESCENA XVI

Dits, y LO COMTE DE LA ROCA, (per la dreta. Entra molt satisfet.)

COMTE Bravo, D. Joan, ¡quin salero!
D. JOAN ¿Eh? ¿que os deya? ¿os ha agradat?

(En aquí, transacció de D. Joan.)

COMTE Sí; pro 'l que mes m' ha xocat
es alló del hú y dels ceros.
D. JOAN Oh, ja, ja: aixó ja ho sabía.
COMTE Sens dupte es lo mes hermós.
D. JOAN Oh, ja, ja.
COMTE ¡Y quinas olors!:
sembla una perfumería.
MANES. Y aixó, donchs, ¿que no ho voleu?
D. JOAN ¿Lo qué? (*Altre cop grave.*)
MANES. Aquestas feeraduras.
D. JOAN ¿Que 'ns prenéu per criaturas?
Vaja, anéu en nom de Deu.
MANES. Pro, si es que las hi portat...
D. JOAN Be, be, be: no hu vuy aixó;
¿no comprenéu vos que jo
no gasto semblant calsat?
MANES. Com que 'n Massip no m' ha dit
lo perqué 'm necessitaho,
jo 'm pensaba...
D. JOAN ¡Sí os pensauho!...
MANES. Que potsé' haurían servit
pe 'ls caballs.
D. JOAN ¡Y qué caballs;
si son ferrats d' ahir mitj día;
miréu hasta os... «fotxaría»...

(Va á donarli una bofetada, cosa que 'l Comte ho evita. Lo calma y seguit fá lo mateix ab lo menescal.)

COMTE Vaja, no tinguéu trevalls.
D. JOAN Cá, aquest gamarús...
MANES. (*Apart.*) ¡Paciensia,
que no sé com no... malviatje!
COMTE Bé, ¿qué hi há?
MANES. ¡Qué perdo 'l viatje!...
COMTE ¿Ah, sí?
MANES. ¡Y tal!... ¡qnina conciencia!
COMTE Donchs, veuréu: las ferraduras,
ab d' altres que n' hi poséu,
las feu fondre y me 'n faréu
(tenint comte ab las hetxuras),
un' altre espasa aixís. (*Com la propia.*)
MANES. Ja.
COMTE Y com aquesta lluhenta.
MANES. Oh, prou, sí, sí.
COMTE Y resistenta,

y de pes també un quintá.

(Lo Manescal estranyat li sospesa. Petita pausa.)

MANES. ¿Un quintá fá aquesta espasa?
Me sembla que l' heu errada.

COMTE Fá quatre arrobas; pesada
en lo canastró de casa.

MANES. Be, no us enfadéu, bon hom':
cumpliré com me pertoca;
¿y ahont vivíu vos?

COMTE A la Roca,
en lo Castell d' aquest nom.

MANES. ¿La vostre graciar

COMTE (*Ab sonris d' engrehiment.*) No cal;
parléu pe 'l xich de l' Aleix,
qu' allí tothóm ja 'm coneix.

MANES. Entesos, donchs.

(Depressa recull las ferraduras y se 'n vá per l' esquerra. Detrás d' éll en Massip y Realp.)

D. JOAN ¡Animal!

ESCENA XVII

DON JOAN y LO COMTE DE LA ROCA

COMTE ¿Ho veyéu? Aquest pobre home
ja estava...

D. JOAN ¡Si ho sapiguessiuho!:
es un boig, no us en fiessiuho...

COMTE En fí, úeixémnos de broma.
Mes are qu' estém tots dos,
vull mirar, salvant obstacles,
á véurer si es que fém tractes
vos y jo.

D. JOAN ¿Tractes?

COMTE Sí, ab vos.

(Petita pausa. Miran que no 'ls sentin.)

D. JOAN Diguéu.

COMTE La mossa, ¿es casada?

D. JOAN ¿Cóm?

COMTE Só es casada, ó soltera.

D. JOAN ¿Per qué?

COMTE Per... una fatl-lera:
pera dirvos que m' agrada.

D. JOAN ¡Ah! ¿que os agrada ma filla?
(¡Noy, aixó pinta molt be!)
COMTE Sí: m' agrada, y es perqué
la veig aixís... tant sencilla
(Don Joan se desfá en elogis de la Layeta.)
D. JOAN ¡Que si ho es?: com un anyell;
¿Y aixerida? ¡Oh!... es un encant.
COMTE ¡Ah, que 'n sou de negociant!
D. JOAN Bé, ¿qué es sembla?
COMTE ¡Bona pell!
D. JOAN ¡Oh, es que sí!
COMTE Que si s' os diu
y en las probas sempre 'm baso:
(*Ab arranque.*) Si me la donéu m' hi caso.
D. JOAN (*Id.*) ¿La voléu? ja la teníu.
Noya. (*Cridantla fort.*)
No haventhi cap dany,
res fá que os caséu 'ls dos.
COMTE En aixó penso com vos;
fet lo tracte, fet l' engany.

ESCENA XVIII

Mateixos y LAYETA del propi quarto. Convé que tot seguit es dirigeixi á D. Joan.

LAYETA Pare...
D. JOAN Sens estar turbada.
contesta á lo que 't diré:
¿qué 't sembla 'l senyó'?
LAYETA Ay! ¿per qué?
D. JOAN Per sapiguer si t' agrada.
LAYETA ¿Cóm? (*Prolongat y d' alegría.*)
D. JOAN Sí, dona; sí... respón!
¡Semblas talment una bleda!
COMTE (Al sentí' aixó, ¡pobre!, 's queda
com si fos de l' altre món).
D. JOAN ¿T' agrada?
LAYETA Ay-ay! per qué nó?:
es guapo, bona figura,
bufó...
COMTE (¡Quánta galanura!
Cap m' ho habia dit aixó!)

D. JOAN Donchs, si es cert, no 'm parlém més:
cedeixli la má desd' ara;
que jo, ja ho sabs: com á pare,
de mi no 't faltará res.
LAYETA Senyor! (*Donantse las mans.*)
COMTE Senyora! (*Ap.*) Ah, ah, ah!:
es més viva que una garsa.
D. JOAN Y ara, quan volguéu casarse
sou duenyo de disposá'.
COMTE Per mi, no hi ha cap reparo
de ferho avuy, si convé.
D. JOAN ¿Qué hi dius, tu?
LAYETA Sí, sí: molt bé.
D. JOAN Doncas, au: cap á arreglarho.
(Tot content se dirigeix cap al fondo, y es quan te lloch la

ESCENA ÚLTIMA

Mateixos y MASSIP y REALP que surten disputantse.

REALP ¿Ho veyéu, senyó'?...
D. JOAN (*Enfutismat.*) ¿Atre cop?...
¿qué passa?
REALP Que 'n Massip...
D. JOAN Y ara!
REALP ¡Me pega!
LAYETA ¡Fort!
D. JOAN ¿Aixi', encara?
MASSIP Nó... no és cert.
LAYETA Doneulos drop.
D. JOAN ¡Hasta no sé com m' aturo!
Vinga 'l bit de bou.
LAYETA ¡Ximplets!
Claveulos quatre bolets.
MAS.-REA. ¡¡Nó!! (*Agenollantse als peus de D. Joan.*)
D. JOAN Si 'l trobo, os asseguro
que os llevo la pell del cul.
MASSIP ¡¡Nó!!
LAYETA ¡Fort!
REALP ¡¡Nó!!...
COMTE (*Deturantlo.*) Bah!: prou sarau.
Acabém la festa en pau.
D. JOAN Oh, sí!...

COMTE — Y tú, aixécat, gandul;
tu, també.
D. JOAN — Ja teníu sort
del Comte!
LAYETA — Ho podéu ben di'.
COMTE — Bé!: no hi tornarán més.
LAYETA — Sí!
COMTE — ¿Que hi tornaréu?
MAS.-REP. — Nó, senyor!
(*Inclinantse ab respecte.*)
COMTE — Donchs, dispenseulos, y avant.
D. JOAN — Os perdono; pro... Bé; vaya:
aneusen junt ab la Laya
y arregleunos al instant
el menjadó'. Y tu, sens tretas,
activas el sopá' ab brillo.
LAYETA — Sí: ara fregiré 'l llomillo
y escorreré las monjetas.
(Layeta, Massip y Realp es fican al quarto dreta.)
D. JOAN — Suposo que no os vindrá
d' aquí 'l casars'...
COMTE — No 'm molesta;
ab tal que demá, qu' es festa,
jo... daixó...
D. JOAN — ¿Voléu callá'?...
COMTE — Ay caramba! (*Abrassantse.*)
D. JOAN — Sí, gendre, sí:
al úllim, vos y la noya...
¿Qué os ne sembla?
COMTE — Ah! es una joya;
es una joya... hasta allí.
D. JOAN — Y aixó que, si hagués volgut,
quant temps no fora casada!
COMTE — Bé; 's veu qu' es molt reposada.
D. JOAN — Sí: aixó sempre ho ha tingut.
Quieta, formal á tot se',
amiga de pocas bromas...
COMTE — ¿Y dels homes?...
D. JOAN — Ca!: res d' homes;
li han fet fástichs.
COMTE — (Ja aném bé).
D. JOAN — Oh, y tals fástichs!... Es xicota
que si hagués volgut marit...;
pro, com si ho portés escrit:
á tots els donava pota.

COMTE ¡Ves: qui m' empeta la basa!
¡Si qu' estich d' enhorabona!:
lográ" 'l perdó... y una dona!...
D. JOAN Ah!: prou vos fará per casa!...
Sí, gendre, sí. (*Ab caricias.*)
COMTE (*De bona fe.*) Y 'm diu gendre!
D. JOAN Per lo tant... vaja: finura.
(*Judicantli que 's despedeixi del públich.*)
COMTE Home... (*Donantsen vergonya.*)
D. JOAN Au: no siguis criatura.
COMTE Home: que aixó m' es ofendre'...
D. JOAN Es dir, que primé'?...
COMTE Os abona
la rahó.
D. JOAN Vamos, fastigós.
COMTE Nó, sogre, nó; primer, vos. (*Ab dolsura.*)
D. JOAN ¡El maco de la cagona! (*Ab posturas.*)
(Després d' aquestas monadas, diu aq sonrís:)
Ara, públich apreciat,
qu' has notat tot quant succehía,
per favor t' estimaría
que no 't mostressis ingrat.
COMTE Y si heu vist en pochs moments
quí es el feudal de la roca,
si un aplauso hi ha, pertoca
al Comte de Sant Vicéns.

FI

LO TEATRO REGIONAL

140 obras publicadas

	Ptas.
L' Agulla, drama en 3 actes	2
Sortint del ou, dialech	0'25
Clarìa, drama, 3 actes	2
Lo Teatro per dins, c., en 2 actes	1'50
Sant Jordi mata l' aranya, c., 1 acte	1
La dona y la baylarina, comedia 1 acte	1
Pintura fí de sigle, 1 acte	1
Un altra sogra, comedia, 1 acte	1
Las joyas de la Roser, drama, 3 actes	2
¡Tot per las donas!, 1 acte	1
L' Esclau del vici, monólech	0'50
La feyna d' en Jafa, c., 1 acte	1
Los Ancellets, comedia, 3 actes	2
La Mosca al nas, comedia, 1 acte	1
La firma d' en Rovellat, comedia, 1 acte	1
La tornaboda, comedia, 1 acte	1
¡¡Xerraire!!, monólech	0 50
I o quarto, els mals endressos, 1 acte	1
Qui oli remena... juguet, 1 acte	1
La Flor de la Montanya, drama, 3 actes	2
Tres personas, juguet 1 acte	0'50
¡Tot per ella!, comedia, 1 acte	1
Per contradicció, comedia, 1 acte	0'50
La mort de Nerón, tragedia, 1 acte	0'50
Un músich de Regiment, sarsuela, 1 acte	1
La Dama de Reus, drama, 3 actes	2
Un Rey de pega, monólech lírich	0'50
Dos companys mal avinguts, c., 1 acte	1
La rescateria, sainete, 1 acte	1
La Casamentera, joguina, 1 acte	1
Las esposallas de la morta, t., 3 actes	2
Los gelos de la Coloma, parodia, 1 acte	1
Un bateig á cops de puny, c., 1 acte	1
Una dóna y un Déu, comedia, 1 acte	1
Si, senyors, monòlech	0'50
Lucrezia Borgia, joguina, 1 acte	1
Lo Diner, comedia, 3 actes	2
Lo marit de la difunta, joguina, 1 acte	1
L' ocasió fa 'l lladre, proverbi 1 acte	1
Mestre Jan, drama, 3 actes	2
Lo somni de la Ignocencia, s., 1 acte	1
Home á l' avgua, comedia, 1 acte	0'50
Lo ret de la Sila, comedia, 1 acte	1
Las tres alegrias, comedia, 1 acte	1
Dorm!, sarsuela, 1 acte	0'50
Setze jutjes, sarsuela, 1 acte	1
A la lluna de Valencia, comedia, 2 actes	1'50
Als peus de vosté, joguina, 1 acte	1
La herencia del oncle Pau, c., 4 actes	2
Los tres tomes, quadro costums, 1 acte	1
De teuladas en amunt, sarsuela, 1 acte	0'50
La mort de Aníbal, tragedia, 1 acte	1
La festa del adroguer, sarsuela, 1 acte	1
Un embolich de cordas, comedia, 2 actes	1'50
Lo timbal del Bruch, drama, 4 actes	2
Lo mestre de minyons, quadro, 1 acte	1
Entrar per la finestra, comedia, 1 acte	0'50
Matrimonis á Montserrat, s., 2 actes	1'50
La llupia, joguina, 1 acte	0'50
Una poma per la sed, joguina, 1 acte	1
D' estudi, monólech	0'50
Lo gech d' en Migranyn, sainete 1 acte	0'50
Los Encants de Sant Antoni, s., 1 acte	1
Verdalet pare y fill, sarsuela, 2 actes	1'50
Lo grá de mesch, drama, 4 actes	2
A pel y á repel, juguet, 1 acte	0'50
Las erradas del papá, sarsuela 1 acte	1
La copa del dolor, drama, 3 actes	2
Dispensi, hi ha principal, comedia, 1 acte	1
La vida al encant, comedia 1 acte	1

	Ptas
Lo diari d' en Brusi, sarsuela, 1 acte	0 50
La marca de foch, drama, 3 actes	2
L' home del orga, monolech	0'50
Clarìs, drama, 3 actes	2
L' home dels nassos, humorada, 1 acte	1
Tocats de l' ala, comedia, 1 acte	1
Lo célebre Vaneja sarsuela, 1 acte	1
Un saruaista, monólech	0'50
Riallas y plorallas, comedia, 3 actes	2
Las atmetllas d' Arenys, comedia, 1 acte	1
Vida y Mort, epissodi, 1 acte	1
Faixa ó Caixa, comedia, 1 acte	1
L' Antiquari del Putxet, comedia, 1 acte	1
L' auca del fadri barber, c, 3 actes	2
Campi qui puga, joguina, 1 acte	1
Lo guant del degollat	0'50
La capseta dels petóns, comedia, 1 acte	1
Una mosca vironera, comedia, 1 acte	1
Rirra b ixa, parodia, 1 acte	1
¡r3!. comedia, 1 acte	1
Lo pare de la criatura, comedia, 1 acte	1
La Rabada, drama, 3 actes	2
Lo Virolet de Sant Guim, comedia 1 acte	1
Lo meu criat, juguet còmich, 1 acte	1
La Fals, drama 3 actes	2
Un cop de cap, comedia, un acte	1
La Lola, sarsuela, un acte	1
Banys de mar, sarsuela, un acte	1
Lo remey Universal, comedia, 1 acte	1
Del ou al sou, comedia, 1 acte	1
D. Juan de Serrallonga, drama, 4 actes	2
La Parentela, comedia, 3 actes	2
Deliri de grandesas, drama, 3 actes	2
La Cigala y las Formigas, c, 1 acte	1
Lo caixal del seny, comedia, 1 acte	1
Flor de Té, sarsuela, 3 actes	2
La Viudeta, monólech,	0'25
Lo senyor Nadal, comedia, 3 actes	2
Al quarto de la senyora, monólech	0'25
Las Cantonadas, monólech	0'25
La filla del marxant, drama, 3 actes	2
Las bonas festas, quadro de costums, 1 a	1
Camandulas, comedia en 1 acte	1
Lo senyor Batlle comedia en 3 actes	2
Entreacte, monólech en prosa	0'25
Lo geni del mal, drama en 3 actes	2
Per massa bò, juguet còmich, 1 acte	1
Com venen las cosas, comedia, 1 acte	1
A costellas del gendre, comedia, 4 actes	2
Un diputat á Corts, c. s. en un acte	1
La teta gallinayre, comedia en 1 acte	1
Passiòns funestas, drama en 3 actes	2
La fi de Serrallonga, drama en 1 acte	1
Tot es mal que mata, comedia, 3 actes	2
Un devot del pare Kneip, comedia, 1 acte	1
Buscant lo desconegut, comedia, 1 acte	1
Un marit gelós, comedia en 1 acte	1
Qui més tría més s' enganya, c. 1 acte	1
Lo nuvi, drama en tres actes	2
La tornada de 'n Titó, pessa en un acte	1
Un compromis necessari, s. en un acte	0'25
Ensopegadas, comedia en un acte	1
La Doloretas, parodia, 1 acte	1
Aygua de malvas, pessa en 1 acte	1
La Malvasia de Sitges, comedia en 2 a	1'50
Los fadrins externs, comedia en 3 a	2
Lo secret de la neboda, comedia en 1 a	1
Mal de caixal, monólech mímich y parlat	0'50
La bolva d' or, drama en 3 actes	2
Lo Comte de Sant Vicens	1